

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Mocsai Gellért ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Tóth Tamara Beáta Ügyvédi Iroda (fél címe 2) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. november 25-én kelt 11.G.21.279/2010/115. számú ítélete ellen a felperes részéről 116. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes C-en új tehergépjármű javító műhelyt építtetett, a kivitelezési munkákkal a SZ. ÉS G. Társaságot (a továbbiakban: korábbi II. rendű alperes) bízta meg. A 2007-ben kötött szállítási szerződés alapján a korábbi II. rendű alperes az alperestől mint gyártótól K. típusú két oldalán acélfegyverzetű, közte poliuretán hőszigetelésű szendvicspaneleket rendelt, majd azokat használta fel az üzemcsarnok falazatának és tetőzetének építéséhez. Az alperes által végzett szállítás során sérült két panelt az alperes kicserélte.

A kivitelezés során a felperes észlelte, hogy az alperes által gyártott falpanelek minősége nem megfelelő, a poliuretán hőszigetelő habban zárványok találhatóak.

A felperes az É. M. I. Kht.-t bízta meg a panelek minőségének vizsgálatával. A vizsgálat 2007. június 12-én azzal a megállapítással zárult, hogy a szendvicspanelelekben a fegyverzetlemezek tapadása nem felel meg a 2006. február 28. napján az alperes részére a perbeli szendvicspanelek gyártásához .../.... számon kiadott ÉME engedély követelményeinek.

Az alperes által gyártott perbeli panelek a 2007. évben történt beépítés idején már érvényben volt MSZ EN szabványban foglaltaknak (amely az ÉME engedély előírásától jelentősen eltérő szilárdsági értéket tartalmaz) megfeleltek.

A felperes az alperessel szemben árleszállítási igényt jelentett be.

Az alperes a jogvita peren kívüli lezárása érdekében - azonban nem a minőségi hiba elismeréseként - 20% árkedvezményt helyesbítő számlával jóváírt a korábbi II. rendű alperes javára.

A 2007. év óta eltelt időszakban az üzemcsarnok falpaneljeiben hiba (magától vagy külső természeti erő hatására leválás akár külső, akár belső oldalon) nem történt.

A Pest Megyei Bíróság a felperes alperessel szemben 10.745.350 forint és járulékai iránti keresetét a 2009. május 7-én kelt 7.G.23.399/2008/5. számú részítéletével elutasította.

A Pest Megyei Bíróság a 2010. december 9-én 7. sorszám alatt kibocsátott jogerős bírósági meghagyásban kötelezte a korábbi II. rendű alperest 4.297.985 forint és ennek 2007. szeptember 1.

napjától a kifizetés napjáig járó Ptk. 301/A. §-nak megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére a vele szembeni keresettel egyezően. A II. rendű alperes 2008. június 12-től felszámolás hatálya alatt állt, a cégjegyzékből 2013. március 8-ai hatállyal került törlésre.

A Fővárosi Ítéltábla a 2010. február 3-án kelt 13.Gf.40.496/2009/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság részítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A felperes megváltoztatott keresetében az alperest mint a hibás termék gyártóját 8.954.459 forint + áfa és 2007. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A. §-nak megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezni kérte a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény 3. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

Arra hivatkozott, hogy az alperes hibás falpaneleket gyártott, amelyek beépítésével őt kár érte. A korábbi II. rendű alperes által felhasznált panellemezek hibája folytán a falpanelek külső lemezborítása és a szigetelőanyag elválik egymástól, a hibát nem lehet javítani, amelynek eredményeként néhány év alatt a falpanelek külső lemezborítása teljesen elválik a hőszigeteléstől és így az épület használhatatlan lesz, amely kizárólag jelentős többletköltség ráfordítás után lesz újból használható állapotban. Annak érdekében, hogy ne kelljen a teljes épületet elbontani, a hibás falpaneleket csak hőszigetelésként lehet a helyükön hagyni, azonban mind a külső, mind a belső felületükre olyan burkolatot kell készíteni, ami a hőtechnikai problémát kizárja. A hőszigetelő anyag és az alperes által gyártott falpanel anyagár különbözete 8.954.459 forint + áfa összegű, amely tényleges kárként jelentkezik felperesnél, mint költség. A hibás alkotórészekkel felépített műhely piaci forgalmi értékcsökkenése mindaddig fennáll.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezésében elsődlegesen a felperes keresetösszege jogát vitatta szerződéses jogviszony hiányában, másodlagosan arra hivatkozott, hogy a műhely minőségi hibái összeszerelési hibákra vezethetőek vissza.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. november 25-én kelt 11.P.21.279/2010/115. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.250.000 forint perköltséget, továbbá a felmerült költségei viselésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok, valamint a perben kirendelt szakértők egymásnak ellentmondó szakvéleményére figyelemmel kirendelt Műszaki Igazságügyi Testület szakvéleménye alapján megállapította, hogy az alperes által gyártott termék nem hibás, az a rendeltetésének (épület fizikai, tartó- és épületszerkezeti követelményeknek) megfelel. Figyelembe vette, hogy a Műszaki Igazságügyi Testület álláspontját az eltelt idő is igazolta: a 2007-ben lezajlott építés óta a falpanelekből nem történt elválásból származó károsodás és ennek bekövetkezése már önmagában a rögzítés módja miatt - a vasbetonszerkezethez csavarozás - sem lehetséges.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes és az alperes között szerződéses jogviszony nem jött létre, ezért értékcsökkenés (árleszállítás) iránti igény - amiatt, hogy a panelek az alperes részére megadott ÉME engedélyben foglalt (lényegesen szigorúbb) követelményeknek nem felelnek meg - az alperessel szemben kizárólag a vele szerződéses jogviszonyban álló korábbi II. rendű alperes élhetett volna. Kitért arra is, hogy az alperestől a korábbi II. rendű alperes kapott 20% árkedvezményt, ezért a korábbi II. rendű alperessel szemben élhetett volna igény a felperes.

Rögzítette, hogy a felperes a korábbi II. rendű alperessel szemben indult felszámolási eljárásban bejelentette hitelezői igényét (amelyet határidőn túl bejelentettként a felszámoló nyilvántartásba vett), azonban a II. rendű alperes törlése folytán a jogerős bírósági meghagyásban foglalt követelés behajthatatlan.

Mindezek alapján a felperes keresetét elutasította és a pereszes felperest a Pp. 78. §-ának (1)

bekezdése alapján kötelezte az alperes részére az alperes által előlegezett szakértői díjból és a mérlegelés alapján megállapított bruttó ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kereset szerint az alperes marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, hogy a kivitelezés során észlelte, hogy az alperes által gyártott falpanelek minősége nem megfelelő, a poliuretán hőszigetelő habban zárványok találhatók, majd az ÉMI Kht. által elkészített szakvéleményben megállapításra került, hogy a szendvicspanelek a fegyverzetlemezek tapadása szempontjából nem felelnek meg az .../.... számú ÉME engedély követelményeinek.

Hangsúlyozta, hogy az ÉMI Kht. 2006. február 28. napján kiadott engedélyében szereplő követelményeknek megfelelő terméket kívánt vásárolni. Érvelése szerint az alperes nem mentesülhet a felelősség alól arra hivatkozással, hogy a termék ugyan nem felel meg a szerződésben rögzített követelményeknek, azonban a későbbi, az építés idején érvényben volt MSZ EN szabvány kevésbé szigorú követelményeinek megfelel. A Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület 2015. szeptember 3. napján kelt szakvéleményében rögzítésre került, hogy a Testület véleménye szerint a vizsgált panelek másodosztályú minőségűek, ezért a felperest 10% értékcsökkenés illeti meg. Ezt követően a szakvélemény tartalmazza, hogy az épület a panelek feltételezett nem megfelelő minősége miatt értékcsökkenést nem szenvedett. A szakvéleményben végül megállapításra került, hogy a felperes azon feltevése, amely szerint a homlokzaton életveszélyes állapotú panelek is lehetnek, amelyek fémlemez burkolatának leválása akár súlyos balesetet is okozhat, nem utasítható el teljes mértékben. Ezek miatt a Testület szakvéleménye ellentmondásos és a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésével elmaradt az ellentmondás feloldása annak ellenére, hogy azt indítványozta.

Kiemelte, hogy a termékfelelősség a gyártó felelősségét jelenti az általa gyártott termék által okozott esetleges anyagi károkért vagy balesetekért. A termékfelelősség szempontjából a kár bekövetkezése akkor történik meg, ha a károsult kárt okozó eseménnyel okozati összefüggésben bekövetkezett vagyoni helyzete és a kárt okozó esemény bekövetkezése nélküli vagyoni helyzete között a károsultra nézve hátrányos különbség keletkezett. A kár fogalmába az értékcsökkenés is beletartozik, amely jelen esetben akként jelentkezik, hogy a per tárgyát képező, C.en felépített tehergépjármű javító műhely hibátlan alkatrészekkel felépített állapotban képvisel egy meghatározható piaci értéket (forgalmi értéket), azonban az alperes által megvalósított hibás alkotórészekkel felépített műhely nyilvánvalóan kisebb értékkel rendelkezik, e két érték közötti különbséget jelenik meg kárként a felperes oldalán, mely termékfelelősség alapján az alperest terheli. Többször is indítványozta ingatlanszakértő kirendelését a forgalmi érték, illetőleg az értékcsökkenés megállapítása érdekében, azonban erre nem került sor.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú eljárásban előadott védekezésének fenntartásával azt hangsúlyozta, hogy a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény alapján nem áll fenn kártérítési felelőssége.

A fellebbezés megalapozatlan.

Nem indokolt a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítése, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, mert az elsőfokú bíróság a peres eljárás szabályait az eljárása során nem sértette meg, a felperes keresetének elbírálásához további bizonyítási eljárás lefolytatására nincs szükség. Az elsőfokú bíróság az eljárásában feltárt adatok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek maradéktalanul megfelelő értékelésével helyesen állapította meg a tényállást, a jogvita eldöntése szempontjából jelentős jogi érveléseket elbírálta és helyes jogi álláspontot elfoglalva hozta

meg döntését, azzal a Fővárosi Ítéltábla teljes egészében egyetért.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésének indokait kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény 2. § (1) bekezdése szerint a termék akkor hibás, ha nem nyújtja azt a biztonságot, amely általában elvárható, figyelemmel különösen a termék rendeltetésére, ésszerűen várható használatára, a termékkel kapcsolatos tájékoztatásra, a termék forgalomba hozatalának időpontjára, a tudomány és a technika állására.

E hibafogalom lényege az általában elvárható biztonság kategóriája, az általában elvárható biztonsági színvonal el nemérése. Azt, hogy egy termék hibásnak minősül-e vagy sem, az összes körülmény figyelembevételével kell megállapítani.

A termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény 1. § (4) bekezdésének b) pontja szerint kár a hibás termék által más dologban okozott, a kár bekövetkeztekor ötszáz eurónak a ...hivatalos deviza középárfolyama szerinti forintösszeznél nagyobb összegű kár, ha az a más dolog szokásos rendeltetése szerint magánhasználat vagy magánfogyasztás tárgya, és azt a károsult is rendszerint ilyen célra használta.

A polgári eljárásjogban érvényesülő peranyag szolgáltatási elvből, a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher szabályaiból következően a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a felek kötelezettsége. A Pp. 121. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a felperesnek kell megjelölnie az érvényesített jog alapjául szolgáló tényeket, és a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket bizonyítania kell annak érdekében, hogy a bíróság azokat valóban fogadja el. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás sikertelenségének következménye - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a bizonyításra kötelezett felet terheli [Pp. 3. § (3) bekezdése].

Annak az állított ténynek a kétséget kizáró bizonyítására, hogy a termék a forgalomba hozatalának időpontjában a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény 2. § (1) bekezdése szerint is hibás volt, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes volt köteles.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényeket megfelelően értékelve állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperes által gyártott perbeli panelek hibásak.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan vette ítélete alapjául a Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület aggálytalan szakvéleményét, abból logikusan és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alkalmazható szakértői módszerrel elvégzett vizsgálatok eredményeként a termékfelelősségről szóló törvény alapján a perbeli falpanelek nem tekinthetők hibásnak.

A Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület szakértői véleményét a bíróság és a felek nemcsak végkövetkeztetéseiben ismerhették meg, hanem abból megismerhető volt az alkalmazott szakértői módszer és a szakértői vizsgálathoz rendelkezésre álló iratanyag is.

A Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület szükségesnek tartotta a szakértői vizsgálat során a perbeli

panelek szállítására, átvételére, beépítésére, rögzítésére, csomóponti kialakítására, a beépítés óta eltelt időszakban esetleges és szóban hivatkozott károkra vonatkozó dokumentumokat, tervet, iratanyagot, fotót. Rögzítette ezért a felülvizsgálati szakvéleményben, hogy az e körben elmaradt adatszolgáltatás hiánya miatt esetenként az egyes kérdésekre nem adható egyértelmű válasz. Kiemelte, hogy csak valamennyi panel leszerelése és roncsolásos vizsgálata alapján lett volna lehetséges annak meghatározása, hogy mely beépített paneleknél fordul elő esetlegesen a felperes által állított hiba (nem megfelelő tapadás), amely módszer alkalmazása műszakilag és gazdaságilag indokolatlan, ezért nem volt alkalmazható.

A Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület a korábban eljáró ÉMI, C. J. szakértő, P. J. szakértő szakértői véleménye, a beépítésre vonatkozó rendelkezésre álló iratanyag és a helyszíni szemle alapján tudta kialakítani szakértői véleményét, figyelemmel arra, hogy a homlokzat a helyszíni szemle időpontjában szemrevételezés alapján teljesen ép volt, paneldeformáció, elválás nem volt látható.

Megállapította, hogy a hőszigeteléssel szemben támasztott szilárdsági előírások az MSZ EN ... szabvány szerint reálisak, az IME műszaki engedélye túlzott elvárásokat tartalmaz, amely előírás nem is egyértelmű, ezért az ÉMI vizsgálata és megállapításai megkérdőjelezhetők. Mindezekre figyelemmel az alperes által gyártott panelek gyakorlati szempontból mind az épület fizikai, mind a tartó- és épületszerkezeti követelményeknek megfelelnek.

A bizonyítás sikertelenségnek következményét annak ellenére a felperes köteles viselni, hogy a Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület nem tartja kizárhatónak, hogy rejtett hibaként a homlokzaton életveszélyes állapotú panelek is lehetnek.

Alaptalanul sérelmezte a felperes a fellebbezésében, hogy a Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület szakvéleménye ellentmondásos. A szakvéleményben tett megállapítás, amely szerint az alperes a paneleket nem a szerződésben rögzített elsőosztályú, hanem csak másodosztályú minőségben szállította le a megrendelőjének, a termékfelelősségről szóló törvényben meghatározott hibafogalom alapján önmagában nem alapozza meg a vizsgált termékfelelősséget.

Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak is, hogy szerződéses jogviszony hiányában szerződés teljesítésének hibájára alapítottan szavatossági igényt a felperes az alperessel szemben nem érvényesíthet, szerződés hibás teljesítésével okozott kár megtérítését az alperestől nem igényelheti.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az alperes termékfelelősségén alapuló kártérítési kötelezettségét eredményező együttes feltételek - a hiba és a kár - teljesülését nem bizonyította, megalapozottan mellőzte az elsőfokú bíróság a további szükségtelen bizonyítást.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás részbeni kiegészítésével - helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5)-(6) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s.k.. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tiszviselő